

บทความวิจัย (Research Article)

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถ ในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

THE DEVELOPMENT OF A LEARNING MANAGEMENT MODEL BASED ON COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING AND TASK BASED LEARNING TO ENHANCE COMMUNICATIVE COMPETENCE FOR GRADE VI STUDENTS

Received: May 28, 2018

Revised: July 10, 2018

Accepted: July 16, 2018

สุขุมารณ์ แคสิค^{1*} และวาริรัตน์ แก้วอุไร²

Sukumapon Cacic^{1*} and Wareerat Kaewurai²

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

^{1,2}Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok 65000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: jsukumaporn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ดังนี้ (1) ศึกษาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ (2) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

การดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงพัฒนามี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสัมภาษณ์ครูผู้เชี่ยวชาญ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 คน 2) ขั้นการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หากคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน และทดลองนำร่องเพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน 3) ขั้นการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบ

การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบึง จำนวน 32 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัย พบว่า

1. แนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ควรมีการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้ภาษาและมีกิจกรรมให้ได้ฝึกพูดภาษา มีการให้ภาระงานที่มีความน่าสนใจและสนุกสนาน เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ควรเป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) นำมาบูรณาการกับหลักสูตร และบริบทของตน

2. รูปแบบที่ขึ้นประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล มีกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) มีขั้นตอนย่อย ได้แก่ (1) การเข้าสู่เนื้อหา (Lead in) (2) การดึงความรู้เดิม (Elicitation) (3) การอธิบาย (Explanation) 2) ขั้นการฝึก (Practice) และ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) มีขั้นตอนย่อย ได้แก่ (1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) (2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During-task) (3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post-task) และผลการตรวจสอบคุณภาพรูปที่พัฒนาขึ้น พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีค่าดัชนีประสิทธิผล .5327

3. ผลการใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า

3.1 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการที่พัฒนาขึ้น นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ด้านการฟัง อยู่ในระดับค่อนข้างดี ด้านการพูด อยู่ในระดับน่าพอใจ ด้านการอ่าน อยู่ในระดับพอใช้ และด้านการเขียน อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ภาพรวมอยู่ในระดับน่าพอใจ

3.2 นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีความสามารถในการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ความสามารถในการสื่อสาร

Abstract

The research was 1) to study learning management to enhance grade VI students' communicative competence, 2) to construct a learning management model based on Communicative Language Teaching and Task Based Learning and study its qualities, 3) to implement the learning management model and study its results on (1) students' communicative competence after using the learning management model, (2) students' communicative competence by comparing pretest and posttest scores, and (3) students' satisfaction toward the learning management model.

The research consisted of 3 steps of research and development processes: 1) studying teachers' learning management and the way to enhance students' communicative competence by conducting an interview with 5 English teaching experts, 2) constructing a learning management model

which was evaluated by 5 experts and studying its quality by implementing it to a pilot group of 30 grade VI students to study an effective index, and 3) implementing the learning management model. Specific sample used for the experiment were 32 students of Banbung School. The research results were as follows:

1. The learning management as a way to enhance student's communicative competence should provide language learning opportunities as well as include various communicative activities. The tasks should be attractive, enjoyable and suitable to learners' age. Moreover, the assessment and evaluation of learning management should follow the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) and incorporate with school curriculum and context.

2. The learning management model consisted of principles, goals, contents, instructional processes, and measurements and evaluations. The learning management model consisted of 3 components; 1) presentation (lead in, elicitation and explanation), 2) practice, and 3) production (pre-task, during-task and post-task). The experts agreed to the quality of the learning management model at the high level (4.33 of 5-level scales). The effective index of the learning management model was .5327.

3. When the learning management model was implemented, it was found that:

- 3.1 The students' listening competence was at fairly good level, speaking competence was at satisfactory level, reading competence was at sufficient level and writing competence was at marginal pass level. The overall competence was at satisfactory level.

- 3.2 The students' communicative competence after learning through the learning management model was higher than before learning at the 0.05 level of statistical significance.

- 3.3 The students' satisfaction toward the learning management model was at a high level (4.21 of 5-level scales).

Keywords: Learning Management Model, Communicative Language Teaching, Task Based Learning, Communicative Competence

บทนำ

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการใช้เครื่องมืออย่างหลากหลายในการแสวงหาความรู้ ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ในปัจจุบัน รวมถึงเป็นภาษาที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ (English Language, 2015, p. 9)

แต่เมื่อพิจารณาความสามารถทางภาษาจากการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2559 พบว่า สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศอยู่ที่ร้อยละ 34.59 ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 50 หากพิจารณารายสาระการเรียนรู้ พบว่า สาระภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นหัวใจสำคัญนั้น มีผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 35.50 (National Institute of Educational Testing Service, 2017) สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการการพัฒนาอย่างเร่งด่วน

ในขณะที่โลกมีการตื่นตัวและให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไทยโดยเฉลี่ยยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการออกนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผู้เรียนของประเทศไทย ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานว่าด้วยประเด็นสำคัญในการปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ (English Language, 2015, p. 1) เพื่อให้ นักเรียนนำความรู้ทางด้านภาษาไปใช้สื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ โดยแนวคิดนี้มุ่งให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันได้ อาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาในบริบท และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันตามสภาพแวดล้อม เน้นปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษาเพื่อให้โอกาสนักเรียนถ่ายทอดความคิดของตนเป็นภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งจะให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียน การอ่าน รวมทั้งการใช้ภาษาที่แสดงออกได้จากท่าทางและสีหน้า โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเสนอ (Presentation) 2) ขั้นฝึก (Practice) และ 3) ขั้นการใช้ภาษา (Production) (Byrne, 1986, p. 120)

แม้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะได้รับความนิยมทั้งในและต่างประเทศ แต่ก็มีข้อจำกัดบางประการในหลายประเทศไม่ค่อยประสบผลสำเร็จในการประยุกต์ใช้แนวคิด อันได้แก่ จีน ฮองกง ญี่ปุ่น เวียดนาม ปากีสถาน สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ ซึ่งมีบริบทการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเช่นเดียวกับประเทศไทย ข้อจำกัดดังกล่าว คือ วัฒนธรรมที่นักเรียนมักมีบทบาทเป็นผู้ถูกสอน และมีทัศนคติแง่ลบในการทำกิจกรรมกลุ่ม (Koosha & Yakhabi, 2013, p. 3) ในทำนองเดียวกับผลการวิจัยของเซียวตง (Xiaotong, 2014, p. 100) ศึกษาสภาพปัญหาและข้อจำกัดของการประยุกต์ใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในประเทศจีน พบว่า นักเรียนคุ้นเคยกับการสอนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิมและมีลักษณะทางวัฒนธรรมที่ไม่ค่อยกล้าใช้ภาษาในการสื่อสาร การนำเสนอความคิดเห็นกับผู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องการประณิประนอม ไม่ชอบโต้แย้งกันด้วยเหตุผล และประการสุดท้าย คือ การกลัวที่จะเสียหน้า หรือถูกผู้อื่นล้อเลียนหากพูดผิด จึงเป็นเหตุให้การนำเอาแนวคิดไปประยุกต์ใช้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ทฤษฎีหนึ่งที่จะช่วยเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้ ก็คือ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning) ซึ่งเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนทำงานหรือภาระงานที่ต้องใช้ภาษาที่สอง คือ ภาษาอังกฤษ แทนที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่สองแก่ผู้เรียนโดยตรง (Long & Crook, 1992, p. 89) มีขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างปฏิบัติภาระงาน (During-task) 3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post - task) (Ellis, 2003, pp. 244-262) โดยภาระงานหมายถึง กิจกรรม การกระทำ ผลงาน ที่นักเรียนได้กระทำ และนำเสนอมาจากความเข้าใจ การคิด ให้ความร่วมมือกัน และร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติกิจกรรม โดยใช้ภาษาอังกฤษในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ครูมีบทบาทเพียงคอยกำกับดูแล ให้คำแนะนำ และประเมินผล กิจกรรมทั้งหมดเน้นที่การใช้ภาษาสื่อความหมายมากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์

เมื่อประยุกต์ขั้นตอนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำเสนอที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา 2) ขั้นฝึก ซึ่งเป็นการฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้มาผ่านการทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ และ 3) ขั้นใช้ภาษาที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาด้วยตนเอง (Jutanun, 2001, pp. 100 -101) มาเสริมขั้นตอนย่อยเข้าไปในขั้นที่ 3 ขั้นใช้ภาษา ที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาด้วยตนเองในทุกกระบวนการ คือ ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจะเป็นส่วนช่วยให้กระบวนการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งในการนำแนวคิด ทฤษฎีทางการสอนภาษามาผสมผสานกันนั้น Ellis (2013, p. 22) กล่าวว่า การนำขั้นตอนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาผสมผสานกับวิธีการที่แตกต่างกันและตั้งอยู่บนแนวคิดพื้นฐานที่มีความดั้งเดิมกว่าเกิดเป็นวิธีการสอนแบบใหม่นั้น มิได้หมายความว่าวิธีที่ดั้งเดิมกว่าไม่ได้ผล แต่เป็นการให้เกียรติ เพิ่มคุณค่าของแนวคิดที่นำมาเป็นแนวคิดหลักของการสอน วัตถุประสงค์เพื่อต้องการช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสารที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ในชีวิตจริง ทั้งนี้ ยังเป็นการลดความตึงเครียดของครูผู้สอนที่ไม่ต้องจัดการเรียนรู้โดยยึดติดกับแนวคิด หรือวิธีการสอนแบบใดแบบหนึ่ง

การที่จะเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสื่อสารนั้น การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางการสำคัญที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ Joyce and Weil (2009, p. 7) ได้กล่าวว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนพิมพ์เขียวให้กับครู ในการที่จะจัดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น และสอดคล้องกับหลักสูตร ขณะเดียวกัน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ซึมซับเอาข้อมูล ทักษะ แนวคิด คุณค่า หลักการคิด และ ความรู้อันหลากหลายที่สามารถถ่ายทอดเอาความรู้สึกรู้สึกของตนเองออกมาได้ การสอนของครูมิใช่เพียงแค่ความรู้ แต่เป็นวิธีการที่จะเรียนรู้ในสิ่งต่างๆดังกล่าวมาข้างต้น ได้เช่นกัน การที่จะจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดทั้งความรู้และทักษะทางภาษาโดยกระบวนการที่สอดคล้องกันโดยที่ผู้เรียนมีโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยไม่กลัวความผิดพลาด

จากความสำคัญ ปัญหา และคุณลักษณะของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้
 - 3.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น
 - 3.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น
 - 3.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) มีขั้นตอนการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการวัดประเมินผลทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 5 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์สร้างข้อสรุปเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. สร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำข้อมูลในขั้นที่ 1 มาวิเคราะห์และกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบ หลังจากนั้นจึงกำหนดและจัดลำดับองค์ประกอบต่างๆ ให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน เขียนออกมาเป็นองค์ประกอบของรูปแบบที่ประกอบไปด้วย ที่มาของรูปแบบ

การจัดการเรียนรู้ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ ทำเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่จะนำรูปแบบไปใช้ ประกอบด้วย 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) คู่มือการวัดและประเมินผล

2. การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยนำเอารูปแบบและเอกสารประกอบฉบับร่างไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อมูลที่ได้รับมาจากการประเมิน แล้วนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองนำร่อง ซึ่งผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ของโรงเรียนพัฒนาประชานุเคราะห์ จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง โดยทำการทดลองจำนวน 2 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 16 ชั่วโมง และทำการวัดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร ที่ประกอบไปด้วย 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบวัดด้านการฟังเป็นข้อสอบที่ให้นักเรียนได้ฟังเสียงสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 2 แบบวัดด้านการพูดเป็นข้อสอบที่กำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติและสนทนาภาษาอังกฤษ ภาคปฏิบัติ จำนวน 1 ข้อ ตอนที่ 3 แบบวัดด้านการอ่านเป็นข้อสอบที่ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ และตอนที่ 4 แบบวัดด้านการเขียนเป็นข้อสอบที่มีการกำหนดหัวข้อให้นักเรียนเลือกมาเขียนเรื่องสั้น แบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ โดยนำคะแนนทั้ง 4 ตอนไปเทียบกับเกณฑ์การประเมินคุณภาพ ในการหาคุณภาพของแบบวัดที่เป็นปรนัย ดำเนินการโดยนำแบบวัดไปหาค่าความยากง่ายและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ และแบบวัดที่เป็นอัตนัยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจให้คะแนนและนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบกับผลคะแนนของผู้วิจัยก่อนนำไปหาค่าความเที่ยง หลังจากทดลองใช้แล้วผู้วิจัยได้มีการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และแบบวัดความสามารถในการสื่อสารเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้ ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

ผู้วิจัยนำรูปแบบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ทดลองนำร่องและการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้านบึงในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง ดำเนินการ ดังนี้

1. ก่อนดำเนินการทดลองทำการทดสอบความสามารถในการสื่อสารด้วยแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร
2. ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการที่พัฒนาขึ้น และในระหว่างดำเนินการจัดการเรียนรู้มีการบันทึกผล ในแบบบันทึกท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองจำนวน 2 แผนการจัดการเรียนรู้รวม 16 ชั่วโมง

3. หลังดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ทดสอบความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบวัดความสามารถในการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

3.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร ก่อนทดลองและหลังทดลอง และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test dependent

3.3 ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจที่ผ่านการประเมินความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญและนำไปใช้ในการประเมินหลังจากเสร็จสิ้นการทดลองจัดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำผลที่ได้คือ คะแนนจากแบบประเมินมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานพบว่า 1) ควรมีการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้ภาษา และมีกิจกรรมให้ได้ฝึกพูดภาษา ให้ภาระงานที่เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน โดยภาระงานนั้นต้องมีความน่าสนใจและสนุกสนาน 2) กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสามารถทางการสื่อสารของนักเรียน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น วางแผนการเรียนรู้ฝึกใช้ภาษาบ่อยๆ ผ่านภาระงาน โดยเฉพาะงานกลุ่ม มีการสะท้อนความคิด เพื่อหาข้อดี ข้อควรพัฒนา เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้คอยให้คำชี้แนะ ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาเท่านั้น 3) ภาระงานที่เป็นประโยชน์และสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารนั้นคืองานกลุ่ม ให้นักเรียนได้มีการสนทนา ร่วมกันคิดแก้ปัญหา เสนอความคิดสร้างสรรค์ 4) แนวทางการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ผู้สอนมีความจำเป็นต้องศึกษารายละเอียด ตัวชี้วัดของกรอบ CEFR แนวทางการวัดและประเมินผล แล้วนำมาบูรณาการกับหลักสูตร และบริบทของตนเอง เน้นการวัดประเมินผลตามสภาพจริง ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญ หลักการและแนวคิดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ส่วนที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาสาระ 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้อิงกิจกรรมการเรียนรู้ 5) การวัดและการประเมินผล โดยโครงสร้างของรูปแบบเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ประกอบด้วย ขั้นตอนย่อย คือ 1.1) การเข้าสู่เนื้อหา (Lead in) 1.2) การดึงความรู้เดิม (Elicitation) 1.3) การอธิบาย (Explanation) 2) ขั้นการฝึก (Practice) และ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ซึ่งมีขั้นตอนย่อย ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างปฏิบัติภาระ

งาน (During-task) 3) ชั้นหลังปฏิบัติการงาน (Post-task) เน้นเนื้อหาภาษาที่ใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน และ ส่วนที่ 3 คือ การนำรูปแบบไปใช้ประกอบด้วย กลุ่มเป้าหมาย เวลาเรียน และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากการสอน

2.2 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.61) และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.52)

2.3 ดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีค่าเท่ากับ 0.5327 ซึ่งหมายถึงรูปแบบ การนี้ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 53.27 หมายถึงรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

3.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มทดลองมีพัฒนาการความสามารถในการสื่อสารที่ พัฒนาขึ้นโดยเฉพาะความสามารถด้านการฟังและการพูด มีความคล่องแคล่วในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษมากขึ้น ในด้านการอ่านและการเขียนมีพัฒนาการดีขึ้น นักเรียนสามารถเขียนสื่อความหมาย เป็นประโยคที่สมบูรณ์ นำคำศัพท์ และรูปแบบประโยคที่เรียนไปมาประยุกต์ใช้ในงานเขียนได้ดี

3.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถ ในการสื่อสารหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยภาพรวม และรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีผลการประเมินสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ 1) ด้านสื่อการเรียนรู้ที่นำเทคโนโลยีมา ใช้ในการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ทำให้มีความน่าสนใจ 2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสอนให้นักเรียนได้ฝึก ออกเสียง การใช้คำ และความหมายได้อย่างถูกต้อง และ 3) ด้านการจัดกิจกรรมตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนสนุกและมีความสุขกับการเรียน

อภิปรายผล

1. แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร จากที่ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ พบว่า ครูต้องจัดบรรยากาศภายในห้องเรียน บริเวณโรงเรียน ให้ส่งเสริมการเรียนรู้ ครูสอนเนื้อหาที่มีอยู่ใกล้ตัว ทำให้เป็นสิ่งที่นักเรียนเข้าใจได้ง่าย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง การจัดกิจกรรม มอบหมายภาระงานที่เป็นการทำงานคู่ การเล่นเกม การทำงานกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติไปเรื่อยๆ จนนักเรียนมีความคล่องแคล่วในการสื่อสารขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Angwattanakul (1997, 109 -110) ที่กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาแล้วยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย ดังนั้น กิจกรรมที่เป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม เช่น เกม การแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมติ ย่อมมีบทบาทสำคัญในการฝึกให้ผู้เรียนไม่ต้องกลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ ความสำคัญกับการใช้ภาษา ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็นเช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือข้อผิดพลาดที่เกิดซ้ำบ่อยๆ มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้า

ใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้พัฒนาขึ้นตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาสาระ 4) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 5) การวัดและการประเมินผล และมีขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ชี้นำเสนอเนื้อหา มีขั้นตอนย่อย คือ (1) การเข้าสู่เนื้อหา (2) การดึงความรู้เดิม (3) การอธิบาย 2) ขั้นการฝึก และ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนย่อย คือ (1) ขั้นเตรียมภาระงาน (2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปหาค่าดัชนีประสิทธิผลพบว่า มีค่าเท่ากับ 0.5327 หมายถึงรูปแบบการนี้ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการสื่อสารเพิ่มขึ้น ร้อยละ 53.27 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยมีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ และนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ขึ้น ตามแนวคิดของ Joyce and Weil (2009) ที่กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5 ประการ ได้แก่ หลักการ แนวคิด/ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานความเชื่อ จุดประสงค์ของรูปแบบที่ระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน การกำหนดเนื้อหาสาระที่สอดคล้องสัมพันธ์กับเป้าหมาย การดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนด้วยวิธีสอนต่างๆ และการวัดและประเมินผลเพื่อให้ทราบประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

3. ผลการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

3.1 ความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนหลังการเรียนด้วยรูปแบบ นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ด้านการฟัง อยู่ในระดับ ค่อนข้างดี ด้านการพูด อยู่ในระดับน่าพอใจ ด้านการอ่าน อยู่ในระดับพอใช้ และด้านการเขียน อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ภาพรวมอยู่ในระดับน่าพอใจ ในทำนองเดียวกับผลการวิจัยของ Zuniga (2016, pp. 13-27) ที่ได้นำทฤษฎีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสารพัฒนาขึ้น ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการกำหนดประเภทของภาระงานที่นำมาเป็นกิจกรรมย่อยในขั้นตอนของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการเตรียมการปฏิบัติภาระงาน จากนั้นลงมือปฏิบัติภาระงานและให้ข้อมูลย้อนกลับหลังจากปฏิบัติภาระงานสำเร็จ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความสามารถทางในการสื่อสารผ่านการฝึกปฏิบัติ ภาระงานต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในขั้นนี้ ประกอบด้วย ภาระงาน 6 ประเภทหลัก ได้แก่ 1) การระบุรายการ (Listing) 2) การเรียงลำดับและจัดหมวดหมู่ (Ordering And Sorting) 3) การเปรียบเทียบ (Comparing) 4) การแก้ปัญหา (Problem Solving) 5) การแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing Personal Experiences) 6) งานสร้างสรรค์ (Creative Tasks) (Willis, 1996, pp. 149-151)

3.2 ความสามารถในการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในทำนองเดียวกับผลการวิจัยของ Zhang and Hung (2013) ที่ทำการศึกษผลการสอนโดยใช้การสอนภาษาแบบเน้นภาระงานกับนักเรียนกลุ่มใหญ่ ที่มีขนาดมากกว่า 50 คนขึ้นไป ผลการวิจัย พบว่า หลังเรียนนักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการนำเอาแนวคิดการสอน

ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มาพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ และได้ดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการของรูปแบบที่วางไว้ อย่างเป็นขั้นตอน ใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย และความสนใจของผู้เรียน สังเกตได้จากพฤติกรรมการตอบสนองต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วม ไม่ว่าจะ เป็นงานเดี่ยว งานคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม ที่นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารผ่านขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน มีการใช้สื่อ และเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพิ่มความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนและใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย นอกเหนือจากการจัด กิจกรรมเพียงแค่นี้ในชั้นเรียนเท่านั้น

3.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก โดยผลการประเมินสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ด้านสื่อการเรียนรู้ที่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินกิจกรรม การจัดการเรียนรู้ทำให้มีความน่าสนใจ 2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสอนให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียง การใช้คำ และ ความหมายได้อย่างถูกต้อง 3) การจัดกิจกรรมตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนสนุกและมีความสุขกับการเรียนในทำนองเดียวกับ ผลการวิจัยของ Predekun, et al. (2010, 154-175) ที่ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียน การสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการออกแบบกิจกรรมตามทฤษฎีที่ศึกษาและนำมาใช้จัดการเรียนรู้ได้อย่างลงตัว ประกอบกับการใช้สื่อ เทคโนโลยีเช่น อินเทอร์เน็ต วีดิทัศน์ และการถ่ายทำบล็อก ตลอดจนการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ไม่เครียด และผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีพัฒนาการความสามารถด้านฟังและการพูด หลังเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในระดับค่อนข้างดีและดี ตามลำดับในกรณีที่ทำให้เกิดพัฒนาการนั้น ผู้สอนจะต้องมีเตรียมการจัดการเรียนรู้ให้รอบด้าน ส่วนสำคัญ คือ การดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยวางไว้ เน้นการสอนกิจกรรมกลุ่มที่มีความเป็นกันเอง สนุกสนาน ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเตรียมการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การแก้ไขปัญหาในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติภาระงานของตนให้สำเร็จ ล่วงได้ ครูควรมีการวางแผนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ให้มีความสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของตนเองในการช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ มากน้อยเพียงใด เพื่อจะให้นักเรียนยังคงเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ฝึกนักเรียนให้แก้ปัญหาเอง ตลอดจน เรียนรู้จากข้อผิดพลาดของตนเอง

1.2 พัฒนาการความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนด้านการอ่าน และการเขียน ถึงแม้จะมีระดับ พัฒนาการหลังจากเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ยังคงอยู่ในระดับ พอใช้ และผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ตามลำดับ ซึ่งผู้สอนควรพิจารณาสัดส่วนของการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ที่ฝึกฝนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในด้านการอ่าน และการเขียน มากขึ้นเช่น ด้านการอ่าน ควรเพิ่มกิจกรรม หรือภาระงานที่เป็นการอ่านสื่อทั้งที่เป็นสิ่งพิมพ์ และไม่ใช้สิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ ป้าย สัญลักษณ์ กราฟ ตารางต่างๆ และ

นำข้อมูลที่อ่านมาฝึกให้ผู้เรียนตอบคำถาม ตลอดจนจั่งคำถามหรือสรุปใจความสำคัญที่ได้ออกมาในรูปแบบของการเขียน เพื่อต่อยอดการพัฒนาความสามารถในการเขียน เช่น การเขียนตอบใน cloze test, gap filling, การเขียน list การตอบสั้น การตอบเป็นประโยคและการเขียนเรื่องสั้นง่ายๆ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความสามารถทั้งในด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อย่างครบถ้วน และสามารถนำไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไปใช้โดยศึกษาตัวแปรตามอื่นๆ เพิ่มเติม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางสังคม ความรับผิดชอบ หรือความกล้า แสดงออก เป็นต้น

2.2 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อศึกษาว่าจำนวนผู้เรียนที่เพิ่มมากขึ้นจะส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักการ ของรูปแบบหรือไม่ หรือกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ และกลุ่มตัวอย่างในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไป

References

- Angwattanukul, S. (1997). *Teaching English*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing. [in Thai]
- Byrne, D. (1986). *Teaching oral English*. London: Longman.
- Ellis, R. (2013). Task-based language teaching: Responding to the critics. *University of Sydney Papers in TESOL*, 8, 1-27.
- Ellis, R. (2003). Task-based research and language pedagogy. *Language Teaching Research*, 4(3), 193-220.
- English Language. (2015). *The manual of new English teaching based on the common European framework of reference for languages*. Bangkok: np. [in Thai]
- Joyce, B., & Weil, M. (2009). *Models of teaching* (8th ed.). Boston: Pearson.
- Jutanun, L. (2001). *Teaching English according to the curriculum*. Bangkok: The Master Group Management. [in Thai]
- Koosha, M., & Yakhabi, M. (2013). Problems associated with the use of communicative language teaching in EFL contexts and possible solutions. *International Journal of Foreign Language Teaching and Research*, 1(2), 77-90.
- Long, M., & Crookes, G. (1992). Three approaches to task-based syllabus design. *TESOL Quarterly*, 26(1), 89.
- National Institute of Educational Testing Service. (2017). *The summary of Ordinary National Educational Test (O-NET) of Grade 6 Academic Year 2016*. Bangkok: National Institute of Educational Testing Service. [in Thai]

- Preedekun, A., Mejang, A., Ngaorungsi, K., & Kaewurai, W. (2010). The development of a listening and speaking English skills instructional model based on communicative approach and brain-based learning principles to enhance communicative competence of Rajabhat University students. *Journal of Education Naresuan University*, 13(Special Edition), 154-175. [in Thai]
- Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Edinburgh: Addison Wesley Longman.
- Xiaotong HE. (2014). An analysis of communicative language teaching methodology and its application on language learning in China. *Higher Education of Social Science*, 6, 100-105.
- Zhang, Xiangyang & Hung, Shu-Chiu. (2013). A case study of exploring viability of task-based instruction on college English teaching in big-sized class. *Journal of Language Teaching and Research*, 4(4), 693-699. doi10.4304/jltr.4.4.
- Zuniga, E. C. (2016). Implementing task-based language teaching to integrate language skills in an EFL Program at a Colombian University. *PROFILE Issues in Teachers' Professional Development*, 18(2), 13-27.